

Рш. 5. 2) погружу, — аю: Кога ся парне тѣлото легко та само почервенѣе кожата, топиѣте изгореното мѣсто въ студенѣ водѣ. Л. Д. 69 р. 217. Кѣту ся обираѣтъ грѣстия и по изсѣхнаѣтъ, тогава ги топятъ въ рѣкы и потоцы, дѣ кѣту си наикиснаѣтъ нѣколко врѣмя, изваждатъ, изтѣрсаѣтъ и изпиратъ ги кубаво съ чистѣ водѣ. Пл. 83. 3) макая: Три години дажъ нее фатило! Децата пепелъ топаха, Па ти на иманъ не дойдѣха. В. 230. 4) омываю: „Топа, топа, мила майко, мойве люти рани“ — „Тонамъ, тонамъ, мили синко, твойте люти рани“. М. 224. — са, таю: Както се топи (тосъ калѣнъ сапунъ, Тѣй да се стопи мома Драгана. Бонч. 7. Дебѣли снѣгове, които почти никога са не топатъ. З. 57. Както что ся топи шекеръ или проста соль у водѣ. Л. Д. 73 р. 66. За това ти ся и топи срьдце за неж (славѣ-гѣ). *ib.* 70 р. 163. Азъ са топѣмъ отъ скърбыта на нашата раздѣла (*Je ne suis touché que de la douleur de notre séparation*). Т. 192. Когато видѣше, че нѣкой ся глѣда, то и ти го глѣда, и глѣдаше го до толкова хитро и ѳмилно (щото ергенчето ся топише отъ радостъ. З. 82.

Торба́ (*thorbā*, s. t. *Sac, besace*) с. ж. мѣшокъ, сума, сумка. **Торби́ца** **Торби́чка** **Торбѣ** **Торбѣнце** *ум.* мѣшочекъ, сумочка: Та ѣ дадо'е два стана въ рѣце, Торба на рамо, дете на рѣце. М. 79. Сутренъ кога-то на нѣва ходи, С торба́ си хлѣбецъ не зѣма. Д. 63, 11—12. Така ся доходи до просишка тоягъ и торба́. Л. Д. 69 р. 119. Па на Радичъ жалъ му падна; Искара си остра саби, Му пресече руса глава, Та ѣ кладе въ конска торба. М. 171. Господъ менѣ съ торба́, а азъ тебѣ съ човалъ. Сир. Ако даде Господъ менѣ, азъ щѣ дамъ на други-тѣ повече. Ч. 143. День-гѣ не е въ торба́. Сир. работи дене, а не пощѣ. Ч. 151. Доне! на това брашно (подава ѣ торбата). Ст. 12. Торба отишълъ, торба си и дошълъ. Сир. Глунавъ отишълъ, глунавъ ся и дошълъ. Ч. 231. Тука, туку до черги-те, имаше натрупано единъ-единъ вѣлна, натыкана въ малки торбички като служаше въ сѣщо-то време всяка торбичка да представи отъ кое место е взета за това изложено. Л. Д. 1874 р. 240.

Торбу́лица с. ж. **Торбу́личка** *ум.* сума, сумка: На срьдитъ пощъ празна му торбу́лица. Ч. 189. Срьдитку Петку, празна му торбу́личка. Ч. 224.

Торжи́ще с. с. *син.* пазарище. Л. Д. 1869 р. 222.

Торж́никъ с. м. торгашъ: Само че не ще ся намѣри нѣкой неговъ (на I. Хр.) намѣстникъ, кой-то да изгони торжники-ты изъ вѣтрѣ. *ib.* р. 222.

Торла́къ* (*thorlāq* *adj.* l. 1. *Caresseux, négligent.* 2. *Nom d'une secte de moines turcs qui mènent une vie vagabonde*) с. м. насмѣшли-